

gives senest ugedagen efter, at køberen har fået varen i hænde, smlg. § 6, stk. 2.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til de bestemmelser, hvortil der henvises i § 12.

Til § 13.

I almindelighed vil der være henvist til fortrydelsesretten i sælgerens skriftlige tilbudsmateriale. Men dels vil der ikke være pligt hertil, dels vil en sådan henvisning ikke være tilstrækkelig garanti for, at køberens opmærksomhed faktisk bliver henledt herpå. Det foreslås derfor i *stk. 1*, at der svarende til § 7 for så vidt angår aftaler indgået uden for fast forretningssted pålægges sælgeren en pligt til at give køberen tydelig skriftlig oplysning om fortrydelsesretten i forbindelse med varens fremsendelse. Herved sikres det, at forbrugeren bliver gjort opmærksom på sin ret på det relevante tidspunkt, nemlig når han modtager varen. Oplysningen vil, medmindre justitsministeriet bestemmer andet i medfør af *stk. 3*, kunne gives eksempelvis på en medfølgende faktura under forudsætning af, at den fremtræder på tydelig måde.

I oplysningspligten ligger også, at det skal fremgå klart, til hvilken adresse varen i givet fald skal tilbagesendes.

Med hensyn til ugyldighedsbestemmelsen i *stk. 2* kan henvises til bemærkningerne til § 7, stk. 2.

Med hensyn til *stk. 3* henvises til bemærkningerne til den tilsvarende bestemmelse i § 7, stk. 3.

Til § 14.

Bestemmelsens formål er at sikre forbrugeren en ufravigelig ret til at opsig kontrakter om løbende tjenesteydelser samt en række andre langvarige kontrakter med et vist kortere varsel. Vedrørende baggrunden for forslaget henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 6.

§ 14 omfatter ligesom lovens øvrige bestemmelser alene forbrugerftaler, jfr. § 1. Derimod indtager § 14 en særstilling ved ikke at lægge vægt på, under hvilke omstændigheder aftalen er indgået. Opsigelsesretten gælder således også i tilfælde, hvor aftalen er indgået på den erhvervsdrivendes faste forretningssted.

Opsigelsesretten omfatter de i § 5, stk. 2, nævnte aftaler, dvs. dels løbende kontrakter om tilsyn eller vedligeholdelse af fast ejendom eller løsøre, om vagt- eller redningstjeneste, om undervisning, om bogførings-, regnskabs- eller revisionsvirksomhed, om legemspleje eller om andre lignende tjenester, dels abonnement på aviser, ugeblade og tidsskrifter eller på løbende bogudgivelser af ikke forud fastlagt omfang. § 14 omfatter således de fleste typer af lang-

varige kontrakter, som forbrugerne i praksis kommer ud for, når bortses fra aftaler om forsikring og om leje. Når forsikringsaftaler ikke er medtaget; beror det på, at spørgsmålet om indførelse af en ufravigelig opsigelsesret for disses vedkommende overvejes i justitsministeriets forsikringsaftaleudvalg, og at en regel herom i givet fald bør optages i forsikringsaftaleloven, jfr. betænkning III, s. 82. Det har været overvejet at medtage aftaler om leje (leasing) af løsøre, f. eks. biler og fjernsyn, men justitsministeriet har fundet det rigtigst ikke at medtage disse aftaler under opsigelsesreglen. Dette skyldes bl. a., at lejen ofte fastsættes under hensyn til kontraktens løbetid.

Med hensyn til arten af de aftaler, som er omfattet af § 14, kan i øvrigt henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 2. Det kan særligt fremhæves, at § 14 ikke omfatter „abonnement“ på samlede bogværker under udgivelse, når værkets omfang er fastlagt forud for aftalens indgåelse.

Efter forslaget skal forbrugeren have ret til at opsig aftalen med 3 måneders varsel til udgangen af en måned 9 måneder efter aftalens indgåelse. Bestemmelsen svarer til Forbrugerkommissionens forslag med den ændring, at uopsigelsesperioden efter aftalens indgåelse er sat til 9 måneder i stedet for et år, og at opsigelsesvarslet er sat til 3 måneder i stedet for 6 måneder. En sådan skærpelse i forhold til Forbrugerkommissionens forslag er efter justitsministeriets opfattelse ønskelig, og de foreslåede frister varetager efter ministeriets opfattelse i tilstrækkeligt omfang hensynet til de erhvervsdrivende. Når man har valgt at sætte uopsigelsesperioden til 9 måneder, beror det på, at dette i forbindelse med en ret til at opsig med 3 måneders varsel indebærer, at virksomheden vil kunne forlange, at forbrugeren er bundet til kontrakten i et år efter dens indgåelse. Da opsigelse efter § 14 skal ske til udgangen af en måned, vil forbrugeren dog kunne blive bundet lidt længere end et år.

Såfremt forbrugeren inden 9 måneder efter aftalens indgåelse opsig kontrakten, må dette betragtes som en opsigelse til det tidligste tidspunkt, ifølge hvilket aftalen kan opsiges efter § 14, medmindre opsigelse efter kontraktens egen opsigelsesbestemmelse kan ske til et tidligere tidspunkt.

Som anført i de almindelige bemærkninger under pkt. 6 anmodede Folketingets retsudvalg i forbindelse med behandlingen af forslaget om indførelse af generalklausulen i aftalelovens § 36 justitsministeriet om at overveje en bestemmelse, hvorefter abonnementskontrakter skulle kunne opsiges efter et års forløb med et vist varsel, „medmindre dette i det